

عنايات امام زمان وظايف مبلغان

عبدالکریم پاک نیا

حضرت رسول اکرم - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - در مورد عصر غیبت به جابر بن عبدالله انصاری فرمود: «إِى وَالَّذِى بَعَثَنِى بِالنَّبِیَّةِ إِنَّهُمْ لَيَتَّقِعُونَ بِى وَيَسْتَضِیُّونَ بِنُورِ وَكَلَامَتِهِ فِى غَيْبَتِهِ كَانْتِفَاعِ النَّاسِ بِالشَّمْسِ وَإِنْ جَلَّلَهَا السَّحَابُ»؛ قسم به خدایى که مرا به نبوت برانگیخت! مردم در عصر غیبت از وجود پر برکت فرزندان مهدى بهره‌مند خواهند شد و از نور ولایت او [در رهبرى جامعه] روشنائى خواهند گرفت، همانند بهره‌مند شدن مردم از خورشید، اگر چه در زیر ابر باشد.»

به طور کلی، وجود حضرت مهدى - علیه السلام - در عصر غیبت مایه برکات و آثار فراوان مادى و معنوى است، اما عنايات آن بزرگوار به مبلغان اسلامى از اهميت ویژه‌ای برخوردار است.

۱. يوم الخلاص، ص ۱۳۷، به نقل از بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۹۲،

مهم‌ترین علت عنایت آن گرامی به مبلغان و دانشمندان مروج معارف اهل‌بیت -
 علیهم السلام - را در کلام حضرت هادی - علیه السلام - بهتر می‌توان درک کرد.
 آن حضرت جایگاه والای مبلغان راستین و متعهد اسلامی را در منظر حضرت
 ولی عصر - علیه السلام - این گونه تبیین فرمود: «لَوْ لَأَ مِنْ يَبْقَى بَعْدَ غَيْبَةِ قَائِمِكُمْ -
 عَلَيْهِ السَّلَام - مِنَ الْعُلَمَاءِ الدَّاعِينَ إِلَيْهِ وَ الدَّالِّينَ عَلَيْهِ وَ الذَّابِّينَ عَنْ دِينِهِ بِحُجَجِ اللَّهِ وَ
 الْمُتَّقِذِينَ لِضَعْفَاءِ عِبَادِ اللَّهِ مِنْ شِبَاكِ إِبْلِيسَ وَ مَرَدِّهِ وَ مِنْ فِخَاخِ التَّوَاصِبِ لَمَا بَقِيَ أَحَدٌ إِلَّا
 ارْتَدَّ عَنْ دِينِ اللَّهِ وَ لَكِنَّهُمْ الَّذِينَ يُمَسِكُونَ أَرْمَةَ قُلُوبِ ضَعْفَاءِ الشَّيْعَةِ كَمَا يُمَسِكُ صَاحِبُ
 السَّفِينَةِ سُكَّانَهَا أَوْلَيْكَ هُمْ أَتَفْضَلُونَ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ! اگر نبودند بعد از غیبت امام
 قائم، علمایی که [با تبلیغات خود] مردم را به سوی آن حضرت بخوانند و به آن
 بزرگوار راهنمایی کنند و با دلیل و برهان الهی از دین او دفاع کنند و بندگان ضعیف
 خدا را از دامهای ابلیس و [یاران] شرور او نجات بخشند و از دامهای ناصیبان رها
 سازند، مطمئناً احدی در دین خدا باقی نمی‌ماند. اما آنان کسانی هستند که زمام دلهای
 شیعیان ضعیف ما را به دست گرفته‌اند [و از گزند دشمنان و هجوم افکار منحرف
 پاسداری می‌کنند] همچنان که کشتیبان، سرنشینان کشتی را [از گرفتاریها و امواج
 هولناک دریا] حفظ می‌کند. آنان برترین [بندگان] نزد خداوند عز و جل می‌باشند.»
 به همین دلیل، در این فرصت به عنایات و تفضلات قطب عالم امکان و مدیر
 واقعی حوزه‌های علمیه و پناه بی‌پناهان، حضرت مهدی - علیه السلام -، به مبلغان
 راستین اسلامی می‌پردازیم و در آخر نکاتی نیز در مورد وظائف مبلغان در قبال آن
 منجی عالم هستی بیان خواهیم کرد.

کلام حیات بخش امام زمان علیه السلام

آقا میرزا مهدی اصفهانی از عالمان و مبلغان سخت کوش عرصه معارف الهی و
 فرهنگ اهل بیت - علیهم السلام - است. او که در اصفهان زاده شد و در نجف اشرف

تحصیلات عالیہ خود را در محضر عالمانی سترگ، همچون: سید محمد کاظم یزدی و میرزای نائینی به دست آورد، همزمان با فقه و اصول، به فراگیری فلسفه و حکمت نیز همت گماشت و آن گاه به تحصیلات علمی و عرفانی روی آورد و در نزد عارف جلیل القدر آقا سید احمد کربلایی از شاگردان ممتاز ملا حسینقلی همدانی، مراحل اخلاق و عرفان و تہذیب نفس را به کمال رساند.

در همان زمان، به قوائد فلسفہ بدبین شد و برخی از آنها را با معارف آیات قرآن و روایات ناسازگار احساس کرد و به تردید افتاد و در نتیجہ، افکار و اندیشہ‌های متضاد بہ جانس چنگ انداخت و او را از ادامہ راہ باز داشت. بہ ناچار بہ غیر از پناہ بردن بہ محضر حضرت مہدی - علیہ السلام - چارہ‌ای ندید و در امکانہ مقدس همچون مسجد سہلہ و جاہای دیگر برای استمداد بہ حضرت متوسل شد و در این راہ تلاشها کرد.

او می‌گوید: یک موقع در نزد قبر جناب ہود و صالح - علیہما السلام - در حال تضرع و توسل بودم کہ با کمال شگفتی امام عصر - علیہ السلام - را در حال بیداری مشاهده کردم. آن گرمی در حالی کہ ایستادہ بود و کاغذی بہ زیباترین شکل کہ چشمانم را نوازش می‌داد، بر روی سینہ‌اش قرار داشت، دیدم در وسط کاغذ بہ خط سبز نورانی این حدیث شریف نگارش یافته است کہ: «طَلَبُ الْمَعَارِفِ مِنْ غَيْرِنَا مُسَاوِقٌ لِنَنْكَارِنَا؛ طلب معارف از غیر ما اہل بیت مساوی با انکار ما می‌باشد.» و در ذیل کاغذ بہ خط ریزی امضاء شدہ بود کہ «وَ قَدْ أَقَامَنِي اللَّهُ وَأَنَا الْخُجَّةُ بَيْنَ الْحَسَنِ؛ خداوند مرا بہ پا داشته و منم حجۃ بن الحسن.»

از خواندن این نامہ مبارکہ دلم روشن شد و راہ خود را یافتم. آن گاہ بہ خود آمدم. بعد از آن واقعہ لذت بخش، نورانیت ویژه‌ای در وجودم احساس می‌کنم.^۱

۱. عنایات حضرت مہدی موعود - علیہ السلام -، علی کریمی جہرمی، مؤسسہ نشر و تبلیغ، مشهد،



دستگیری از یک مبلغ

مرحوم آقای سید جواد خراسانی که مورد اعتمادترین امام جماعت اصفهان بود و در عرصه عرفان و معنویت، مقامات عالیه داشت، فرمود:

از طرف حکومت، خیال داشتند صالح آباد اصفهان را غصب کنند، در حالی که آنجا ملک من و عده‌ای از اهالی بود. آنان عوامل خود را به آنجا فرستاده بودند تا زمینهای مردم را غصب کنند و چرخش زندگی ما هم از همان ملک بود. ما هر چه گفتگو و درخواست کردیم، مذاکرات فایده‌ای نداد و ثمری نبخشید.

من که دیگر درهای عادی را به روی خود بسته می‌دیدم، عریضه‌ای به حضور مقدس امام عصر - علیه السلام - نوشتم و در رودخانه انداختم و به تخت فولاد (قبرستان مهمی در اصفهان که قبور بسیاری از اولیاء خدا در آنجا می‌باشد) رفتم و در گوشه خرابه‌ای با تضرع و التماس مشغول خواندن دعای ندبه شدم و مکرر می‌گفتم: «هَلْ أَلَيْكَ يَا بْنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ قَتَلْتَنِي؟^۱ ای فرزند احمد! آیا راهی برای رسیدن به محضر شما هست تا ملاقات شوی؟» ناگاه صدای سم اسبی را شنیدم و دیدم عربی سوار اسب ابلقی رو به قبله می‌رود. نگاهی مهرآمیز به من کرد و غایب شد.

از مشاهده آن گرمی قلبم راحت شد و آرامش یافتم و به اصلاح اموراتم اطمینان پیدا کردم. شب بعد مشکلم کاملاً حل شد. البته من حضرت را مکرراً در عالم رؤیا با همین شکل و شمائل دیده بودم.^۲

وظائف مبلغان در مقابل امام زمان علیه السلام

در بخش اول اشاره شد که آن گرمی به مبلغان و مروجان مکتب اهل بیت - علیهم السلام - عنایات ویژه‌ای دارد. در اینجا اضافه می‌کنیم که این امدادها به شرطی

۱. بحارالانوار، ج ۹۹، ص ۱۰۸، دعای ندبه.

۲. برکات حضرت ولی عصر - علیه السلام -، بازنویس سید جواد معلم، عروج اندیشه، مشهد،



است که مبلغان گرامی نیز نقش خود را در این عرصه به نحو شایسته‌ای به انجام برسانند و وظائف خود را در برابر آن حضرت انجام دهند. در اینجا به برخی از وظائف و تکالیف مبلغان بزرگوار در عصر غیبت و در ارتباط با آن بزرگوار اشاره می‌کنیم.

۱. رفع موانع ارتباط

اگر ما در اولین گام بتوانیم از رنجاندن دل آن حجت یگانه الهی خودداری کنیم و با پیمودن صراط مستقیم و دوری از خطاها و گناهان آزار و رنجشی به حضرت نرسانیم، موانع اساسی را رفع کرده‌ایم و در این صورت، خواهیم توانست گامهای بعدی را نیز در این مسیر برداریم؛ چرا که ما همواره آرزو می‌کنیم ذره‌ای بلا و آزار به آن حضرت نرسد و در دعای ندبه می‌گوییم: «عَزِيزٌ عَلَيَّ اَنْ تُحِيْطَ بِكَ دُوْنِي الْبُلُوْى وَ اَنَا يَتَاَلَكُ مِنِّي ضَجِيْعٌ وَ لَا شَكُوْى؛ آقاي من! چقدر بر من سخت است که رنج و بلا تو را احاطه کند و ناله و شکوایی از من به تو نرسد!»

آیا با این حال رواست که ما خود با رفتارهای نادرستمان آن گرامی را بیازاریم و موانع غیبت حضرت را بیشتر کنیم؟

حضرت امام خمینی - رحمه الله - در این باره می‌فرماید: «نامه اعمال ما می‌رود پیش امام زمان - علیه السلام - هفته‌ای دو دفعه [به حسب روایت]، من می‌ترسم ما که ادعای این را داریم که تبع این بزرگوار هستیم، شیعه این بزرگوار هستیم، اگر نامه اعمال را ببیند، و می‌بیند؛ تحت مراقبت خداست، نعوذ بالله شرمنده شود... من خوف آن را دارم که کاری نکنیم که امام زمان - علیه السلام - پیش خدا شرمنده بشود [که] اینها شیعه تو هستند این کار را می‌کنند! نکند یک وقت خدای نخواستہ یک کاری از ماها صادر بشود که وقتی نوشته برود، نوشته‌هایی که ملائکه الله مراقب ما هستند، رقیب هستند، هر انسانی رقیب دارد و مراقبت می‌شود، ذره‌هایی که بر قلبهای شما

۱. بحارالانوار، ج ۹۹، ص ۱۰۸، دعای ندبه.

می‌گذارد، رقیب دارد، چشم ما رقیب دارد، گوش ما رقیب دارد، زبان ما رقیب دارد، قلب ما رقیب دارد. کسانی که مراقبت می‌کنند اینها را، نکنند که خدای نخواستہ از من و شما و سایر دوستان امام زمان - علیه السلام - یک وقت چیزی صادر بشود که موجب افسردگی امام زمان - سلام الله علیه - باشد! مراقبت کنید از خودتان.^۱

آری، ابراز محبت به امام عصر - علیه السلام - و تبلیغ اهداف آن بزرگوار با گناه و معصیت سازگار نیست. با توسعه تقوا و پاکدامنی می‌توان شمار طرفداران و پیروان حضرت مهدی - علیه السلام - را افزایش داد و هیچ گاه با بی‌مبالاتی و آلودگیهای دنیوی و ارتکاب اعمال زشت نمی‌توان فرهنگ انتظار را در جامعه گسترش داد.

در فراز اوّل دعای معروفی که از وجود مقدس حضرت مهدی - علیه السلام - نقل شده است، آن حضرت می‌فرماید: «اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ وَبُعْدَ الْمَعْصِيَةِ...»^۲ خدایا! ما را توفیق طاعت و دوری از گناه روزی فرما! و در ادامه سایر وظائف منتظران را به صورت دعا بیان می‌فرماید.

۲. شناختن جایگاه خود

مبلغان منتظر که تلاش می‌کنند تا فرهنگ مهدویت و انتظار را در جامعه گسترش و شمار منتظران حقیقی را هر روز افزایش دهند، چه زیباست که منزلت خود را در نزد امام زمان - علیه السلام - دریابند، همچنان که لازم است هر کس به منزلت و جایگاه والای حضرت حجت - علیه السلام - نسبت به فراخور استعدادش معرفت داشته باشد. مبلغ وظیفه شناس می‌داند که بعد از خداوند متعال هیچ کس در این عالم

۱. آشتی با امام زمان - علیه السلام -، محمد شجاعی، نشر محیی، تهران، ۱۳۸۱، به نقل از صحیفه

نور، ج ۷، ص ۲۶۷.

۲. البلد الامین، ص ۳۴۹.

به اندازه امام زمان - علیه السلام - دلسوز او نیست؛ امام رأفت ویژه‌ای که به مراتب بالاتر از مهربانی والدین است، به افراد دارد.

مبلغ آگاه همواره در تمام عرصه‌های تبلیغی این جمله حضرت را نصب العین خود قرار می‌دهد که فرمود: «إِنَّا غَيْرُ مُهْمَلِينَ لِمُرَاعَاتِكُمْ وَ لَأَناسِينَ لِذِكْرِكُمْ وَ لَوَلَا ذَلِكَ لَنَزَلَ بِكُمْ النَّوَاءُ وَ اصْطَلَمَكُمُ الْأَعْدَاءُ»^۱ در مراعات حال شما سهل انگاری نکرده و هرگز شما را فراموش نمی‌کنیم و اگر توجه و عنایت ما نبود، گرفتاریها و سختیها بر شما نازل می‌شد و دشمنان شما را بیچاره می‌کردند.»

مبلغ آگاه، به امدادهای امام زمانش امیدوار است و باور قطعی دارد که در هر جا باشد، در منظر امام عصر - علیه السلام - است. حضرت نیز در مورد او می‌اندیشد و در مواقع گرفتاری و ناراحتی بدون اینکه خودش بداند، او را یاری می‌رساند؛ همچنان که امیر مؤمنان علی - علیه السلام - فرمود: «ما با شادی شما شاد می‌شویم و از غم شما اندوهناکیم و از مریضی شما مریض می‌گردیم و برای شما دعا می‌کنیم. پس شما دعا می‌کنید و ما آمین می‌گوییم.»^۲

پس در مقابل این همه مهربانی و لطف و صفا ما هم عرض ارادت خالصانه را با تمام وجود به محضرش عرضه می‌داریم که: «بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ أُسْرَتِي»^۳ پدر و مادر، اهل و عیال و مال و خویشاوندانم همه فدای شما باد!

۳. لحظه شماری برای عصر ظهور

یک مبلغ مسئولیت پذیر با فراهم کردن بستری مناسب برای ظهور حضرت مهدی - علیه السلام - لحظه شماری می‌کند. او در عرصه تبلیغات خود تلاش می‌کند و وظائف دوران غیبت را به شایستگی انجام دهد تا اگر به لطف الهی روزی با آن

۱. احتجاج، ج ۲، ص ۴۹۵.

۲. بصائر الدرجات، ج ۵، باب ۱۶.

۳. البلد الامین، ص ۳۰۰، زیارت جامعه کبیره.



بزرگوار همراه شد، آمادگی انجام دستورات حضرتش را داشته باشد، همچنان که خودش در تویق شریف به محمد بن جعفر حمیری آموخت که این گونه اعلام آمادگی کنیم: «يَا مَوْلَايَ... نَصْرَتِي مُعَدَّةٌ لَكُمْ وَ مَوَدَّتِي خَالِصَةٌ لَكُمْ؛ آقای من! اسباب یاریم را برایتان فراهم کرده‌ام و دوستی و محبت من فقط برای شماست.»

و همچنین عبارات روح نواز و عاشقانه زیارت آن حضرت را با تمام وجود زمزمه کند که: «مَوْلَايَ فَإِنِ أَدْرَكْتُ أَيَّامَكَ الزَّاهِرَةَ وَ أَغْلَمَكَ الْبَاهِرَةَ فَهَذَا عَبْدُكَ الْمُنْتَصِرُ بَيْنَ أَمْرِكَ وَ نَهْيِكَ أَرْجُو بِهِ الشَّهَادَةَ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ الْقَوْزَ لَدَيْكَ مَوْلَايَ فَإِنِ أَدْرَكْتَنِي الْمَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِي فَإِنِّي أَتَوَسَّلُ بِكَ وَ بِأَيَّامِكَ الطَّاهِرِينَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَ أَسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ يُجْعَلَ لِي كَرَّةٌ فِي ظُهُورِي وَ رَجْعَةٌ فِي أَيَّامِكَ لِأُبَلِّغَ مِنْ طَاعَتِكَ مُرَادِي وَ أَشْفِي مِنْ أَعْدَائِكَ قُوَادِي؛ مولای من! اگر روزگار فرخنده و درخشان و پرچمهای پیروزی تو را درک کنم، من نیز یکی از کوچکترین بندگانی درگاهت خواهم بود که امر و نهی تو را پذیرایند و [با فرمانبرداری از تو] شهادت در رکابت را امیدوارند و [با پذیرش ولایت] سعادت در نزد تو را خواستارند. آقای من! اگر پیش از ظهورت مرگم فرا رسد، به واسطه تو و پدران پاکت به خدای سبحان توسل می‌جویم که بر محمد و آل محمد درود فرستد و مرا در زمان ظهورت دوباره بازگرداند و در زمان دولت و حکومت رجعت کنم تا از اطاعت تو، به مقصودم نائل گردم و قلبم را با انتقام گرفتن از دشمنانت شفا بخشم.»

مبلغ وظیفه شناس نه تنها برقراری حکومت عدل مهدوی را دوست می‌دارد، بلکه، بالاتر همچون عاشقی بی‌قرار همه زیباییها را تحت الشعاع جلوه حکومت امام زمان - علیه السلام - می‌داند.

۱. بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۱۷۱.

۲. فرازی از زیارت حضرت حجة - علیه السلام -، مصباح الزائر، ص ۴۳۷؛ بلد الامین، ص ۲۸۶؛

بحارالانوار، ج ۹۹، ص ۱۱۸.



عظمت امام زمان - علیه السلام - چنان روح و جانش را تسخیر می‌کند که هیچ ارزشی را بالاتر از آن نمی‌شناسد. مقام، شهرت، مال دنیا و موقعیتهای ظاهری او را از راه مهدی - علیه السلام - نمی‌تواند جدا کند. نجوای عاشقانه‌اش همواره در زمین و زمان طنین انداز است که: «عَزِيزٌ عَلَيَّ اَنْ اُرَى الْخَلْقَ وَ لَا تُرَى وَ لَا اَسْمَعُ لَكَ حَسِيْسًا وَ لَا نَجْوَى؛^۱ چقدر سخت است بر من که همه خلق را ببینم، اما تو را نبینم و هیچ از تو صدایی، حتی آهسته هم به گوش من نرسد.»

و هر روز عهدش را با امام و رهبر حقیقی خود تجدید می‌کند که: «اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُجِدُّ لَهٗ فِيْ صَبِيْحَةِ يَوْمِيْ هَذَا وَ مَا عَشْتُ مِنْ اَيَّامِيْ عَهْدًا وَ عَقْدًا وَ بَيْعَةً لَهٗ فِيْ عُنُقِيْ لَآ اُحُوْلُ عَنْهَا وَ لَا اُزُوْلُ اُبْدًا؛^۲ پروردگارا! من در صبح همین روزم و تمام ایامی که در آن زندگانی می‌کنم، با او عهد خود و عقد بیعت او را که بر گردن من است، تجدید می‌کنم که هرگز از این عهد و بیعت برنگردم و تا ابد بر آن ثابت قدم باشم.»

مبلغان عاشق، کلام امام باقر - علیه السلام - را همواره در ذهن خود مرور می‌کنند که آن حضرت فرمود: «اِنَّ الْقَائِلَ مِنْكُمْ اِذَا قَالَ اِنْ اَذْرَكْتُ قَائِمَ آلِ مُحَمَّدٍ نَّصْرَتُهُ كَالْمَقَارِعِ مَعَهُ بِسَيْفِهِ؛^۳ اگر کسی از شما بگوید: هرگاه قائم آل محمد - صلی الله علیه و آله - را درک کنم، هر آینه او را یاری خواهم کرد، [یاداش او] مانند کسی است که با اسلحه در رکاب آن حضرت بچنگد.»

منتظر مشتاق حکومت مهدوی و ایجاد دولت کریمه امام زمان - علیه السلام - در هر فرصتی این آرزوی دیرینه‌اش را بر زبان جاری می‌کند که: «اللّٰهُمَّ اِنَّا نَرْغَبُ اِلَيْكَ

۱. بحارالانوار، ج ۹۹ ص ۱۰۸. دعای ندبه.

۲. همان، ص ۱۱۱، دعای عهد.

۳. الکافی، ج ۸ ص ۸۰.



فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعْزِزُ بِهَا الْإِسْلَامَ وَ أَهْلَهُ وَ تُدَلِّ بِهَا النَّفَاقَ وَ أَهْلَهُ؛ پروردگارا! ما آرزو داریم که از سوی تو دولتی کریمه برقرار شود که در پرتو آن اسلام و مسلمانان را عزیز کنی و جبهه کفر و نفاق را خوار و ذلیل سازی.»

البته وظائف دیگری نیز برای مبلغان گران قدر و تمام شیفتگان فرهنگ انتظار در دوران غیبت کبری وجود دارد که به علت ضیق مجال فقط به ذکر فهرست آنان می- پردازیم:

دشمنی با دشمنان امام زمان - علیه السلام - ، دعا برای سلامتی حضرت، دعا برای تعجیل ظهور، مداومت به دعای عهد و تجدید پیمان، دعا برای پیوستن به جمع یاران مهدی - علیه السلام - ، بصیرت و آگاهی به دین و معارف اهل بیت - علیهم السلام - ، صبر بر سختیها و مشکلات، داشتن روحیه امیدواری و انتظار به آینده‌ای روشن و امید دادن به دیگران، صدقه دادن برای حفظ وجود مبارک امام عصر - علیه السلام - ، حج کردن یا نائب برای حج گرفتن از طرف امام - علیه السلام - تعظیم تمام شعائری که به تجلیل از آن گرامی بینجامد، خواندن زیارت‌های مخصوص امام زمان - علیه السلام - تجمع در امکنه و مراکزی که به نام آن گرامی می‌باشد، تبلیغ عمومی و خصوصی برای امام زمان - علیه السلام - ، برخاستن به خاطر تعظیم شنیدن نام مبارک آن حضرت، مداومت به زیارت، بهره‌گیری از هر شیوه پسندیده‌ای که به ترویج و نشر فرهنگ مهدویت و انتظار بینجامد و دل آن حضرت را شاد کند، همگانی کردن دعاهای آن حضرت در مجالس، شناساندن وجود امام زمان - علیه السلام - و خصائص و ویژگیهای آن گرامی، بیان محاسن و زیباییهای حکومت مهدوی، سخن گفتن از یاران امام و صفات آنان.

